

gisterne synes væsentlig at være af samme Art, og da man overalt paa alle de andre Punkter i Finantsloven har sammendraget forskjellige Udgifter og extraordinaire Udgifter, saa troer man ogsaa, at det passende kunde skee ved Universitetet. Samtidig hermed har man foreslaaet at udsønde derfra en Udgift, der er af en extraordinair Natur, men som har et særgeet Formaal, nemlig Udgiften til Brolægningen af Frue Blads; man har villet indrømme, at dette Krav maatte fyldestgjøres, og derfor har man foreslaaet det opført under en særskilt overordentlig Post. I Forbindelse hermed har man ogsaa troet at burde foreslaae en Reduction i den Sum, som anvendes her til, idet det nemlig ved at gjennemgaae de Poster, som ere opførte herunder, har viist sig, deels at Udgifterne langtsaa havde været saa store, som man her forlangte bevilget, og deels, og i Særbeleshed, fordi man har troet at burde betragte det som henhørende til Contoen til „adskillige Udgifter,“ som efter Udvalgets Mening ikke vare saaledes at opføre, men som en nødvendig Overskridelse af de øvrige Conti. Man har anseet det for mindre hensigtsmæssigt, at følge det Princip, naar en Conto skulde overskrides, da at tage af de uforudseelige Udgifter, men at man derimod burde aabent og ligefrem lade det fremtræde i Regnskabet, naar det havde været nødvendigt at overskride en bestemt Conto, hvilket naturligviis maa indrømmes kan finde Sted.

Cultusministeren: Med Hensyn til den Post, som nu er under Forhandling, skal jeg hvad den Deel deraf, der angaaer Pastoralseminariet, bemærke, at det er ganske vist, at der ved dette Seminarium er aldeles uundgaaelige Udgifter, som Aar efter Aar vende tilbage, og som ikke kunne dækkes af den af

Udvalget ansatte Sum for Seminariet. De faste Udgifter ere nemlig: for en Directeur og Docent 600 Rbd., for en Lærer i Homiletik 400 Rbd., en Lærer i Kirkeret 200 Rbd. og en Lærer i Messesang 100 Rbd., ialt 1300 Rbd.; de 100 Rbd., der endvidere ere begjerte, ere bestemte først til Bøgers Anskaffelse. Det maa nemlig bemærkes, at Seminariet har et lille Bibliothek, som man ønskede at supplere med nogle saa Faget vedkommende Bøger. Disse Bøger kan man jo vel lade være at kjøbe, Udgiften dertil kan ikke kaldes aldeles nødvendig; men saa bliver Bibliotheket defect, idet man ikke vil kunne anskaffe de nye til Fortsættelsen hørende Bøger, man maatte ansee for onskelige. Naar de fornødne Penge til dette Diemed nu ikke bevilges ved Finantsloven, da vil den fornødne Sum her til heller ikke kunne afholdes af Universitetets Sum til extraordinaire Udgifter. Seminariets Bogsamling maa man da lade blive staaende i den Stand, hvori den er. Derimod er der endel andre Udgifter, som ikke kunne affees, f. Ex. Bogbinderarbejde, Dypartning, naar der skal prædikes i Kirken, o. desl. Disse Udgifter maa udredes af Seminariet, og det er naturligt, at de omhandlede 100 Rbd. lettelig gaae med til alle disse Smaa-ting; der vil naturligviis blive aflagt Regnskab for, hvorledes de blive forbrugte. Nu siger Udvalget, det er Udgifter, som høre ind under Universitetet, og som kunne udredes af Universitetets Sum til extraordinaire Udgifter. Der er heller Intet iveien for, at de kunne afholdes deraf, og det forekommer mig, at der her egentlig handles om et Formspørgsmaal; disse Udgifter for Seminariet komme imidlertid hvert Aar igjen, og egne sig saaledes ikke til at afholdes af extraordinaire Udgifters Conto.